

INTERVIEW
UITGELICHT

Na twee huwelijken en een verbroken relatie heeft ze toch het 'Libelle-geluk' gevonden. Al die liefdeservaringen komen Marjon Smeets (47) van pas nu ze mensen koppelt als liefdesmakelaar.

Koppelen voor de liefde

Ik weet hoe het is om in een leeg huis thuis te komen, hoe het is om in een relatie te zitten waar alleen nog maar geruzied wordt en die verder 'beddedood' is, hoe het is om te scheiden van je partner terwijl je je kind met alle liefde wilt beschermen tegen pijn en verdriet. Ik heb het allemaal meegemaakt. Ik ben een ervaringsdeskundige, zowel in liefdesgeluk als in liefdesverdriet. En het klinkt misschien bizar, maar al die ervaringen komen me prima van pas nu ik als *personal match maker* werk. Ik ben eerder manager geweest bij een reclamebureau en bij het Wereld Natuur Fonds. Maar nu actief in de relatiebemiddeling. Ik breng succesvolle, hoger opgeleide mannen en vrouwen bij elkaar, die naast hun carrières en welvaart 'samen oud en gelukkig willen worden'. De meeste cliënten zijn 35-plus, dus die hebben net als ik, allemaal al hun rugzakjes. Vandaar dat we elkaar zo goed begrijpen. Mijn eigen liefdesleven is er een van 'hoge toppen - diepe dalen'. Ik ben twee keer gescheiden en heb tussendoor een langere relatie gehad die geen standhield. Daar ben ik allemaal niet trots op, maar als je alles hebt gedaan, je hebt geproefd, gesmeekt en gebeden en het lukt dan nog niet, dan moet je knopen door durven hakken, hoeveel pijn en onbegrip het ook kost. Je moet eerst van jezelf leren houden, jezelf accepteren en uiteindelijk iemand vinden die je écht neemt zoals je bent, want anders kun je beter alleen blijven. Ik kom zelf uit een heel warm gezin. Mijn ouders zijn een schoolvoorbeeld van hoe liefde kan zijn. Ze gaan na vijftig jaar nog voor elkaar door het vuur. Er werd bij ons thuis nooit geschreeuwd, er was volop gastvrijheid en op zondag werd er een sherry gedronken en konden mijn broer en ik vrijuit vertellen wat we hadden meegemaakt op school of in de disco. Ik had een zorgeloze

jeugd op een champignonkwekerij op Dekeshorst, het buitengebied van Helden, met paarden, honden, schapen en hamsters. Als kind droomde ik ervan dierenarts te worden. In de buurt woonden neefjes en nichtjes, waar we een hechte band mee hadden. Het was een soort 'Libelle-idylle', het perfecte warme nest. Nu, veertig jaar later, besef ik dat ik die idylle altijd heb nagestreefd in mijn relaties. Dat mijn verwachtingen van de liefde er behoorlijk door waren gekleurd. Ik wilde geen genoegen nemen met relaties waarbij dagenlang niet werd gepraat of waar de lijfelijke geneugheid minimaal was. Waarin geschreeuwd werd of trouw niet vanzelfsprekend was."

Volgende dorp

„Ik besef maar al te goed dat ik zelf nogal druk en perfectionistisch ben, dat ik héél ordelijk, veeleisend en pittig kan zijn. Maar dat is de ene helft, de buitenkant. Van binnen ben ik juist heel zacht en zorgzaam, wil ik iedereen alles uit handen nemen, ben ik een gever en soms op het naefve af. Ik wil per se blijven geloven in harmonie, in het mooie gezinsgeluk. Maar onderweg leer je dat niet iedereen uit zo'n warm nest komt als ik. Partners hebben soms totaal verschillende jeugd- en familie-ervaringen. Terwijl uit alle studies blijkt dat voor een langdurige relatie drie belangrijke voorwaarden zijn: je moet ongeveer hetzelfde intelligentieniveau hebben, er moet een lijfelijke match zijn en de karakters moeten op één lijn zitten. Dat laatste wordt mede bepaald door het gezin en de (geografische) cultuur waarin je bent opgegroeid. Vroeger trouwden mannen met meisjes uit het volgende dorp. Dat waren vergelijkbare culturen. Door de opkomst van internetdating zie je steeds meer stellen die uit alle delen van Nederland komen. Een dorpsjongen uit Helden en een wereldse vrouw uit Amsterdam maakt

„Het was bij mijn ouders thuis een soort 'Libelle-idylle', het warme nest. Nu, veertig jaar later, besef ik dat ik die idylle altijd heb nagestreefd in mijn relaties." FOTO MAARTJE VAN BERKEL

DOOR RON BUITENHUIS

de kans op een 'mismatch' alleen maar groter. Daarom geloof ik niet in de Lexa's en Relatieplanets van deze tijd, maar meer in het persoonlijke en doelgerichte van de ouderwetse relatiebemiddeling. Zoals ik bij *Datefor2* doe. Ik koppel mensen pas als ik beide partijen zeven, acht uur heb gesproken en getest. Ik ga daarin héél ver. Laatst had ik een directrice van een groot bedrijf die iemand op gelijkwaardig ceo-niveau zocht. Langs de gewone weg lukte dat niet. Ik heb toen stouwtweg alle Rotary- en Lionsclubs in Limburg aangeschreven, op zoek naar die ene single partner. Zo organiseer ik ook golfdagen en etentjes bij chalet Neercanne om de juiste mensen te vinden én te matchen. Het mooie is dat ik mijn eigen perfecte match al dertien jaar kende, zonder het te weten. In 2003 leerde ik tijdens het backpacken in Austr-

„
Ik heb toen alle Rotary- en Lionsclubs aangeschreven

Marjon Smeets

lië of Brit Richard kennen. We waren toen beiden single en hebben vier dagen met elkaar gepraat zonder ook maar één keer te kussen. Daarna zijn we altijd met elkaar blijven mailen, niets amoureuus, gewoon over het alledaagse leven."

Buitenbeentje

„Hij trouwde, kreeg een zoon, ik trouwde voor de tweede keer en kreeg een dochter. Beide huwelijken mislukten, en we deelden gaandeweg via de mail niet alleen elkaars verdriet, maar ook elkaars humor en verlangen naar een gezin vol harmonie en zonder ruzie en geschreeuw. Vorig jaar juni zagen we elkaar voor het eerst na twaalf jaar terug en het voelde meteen goed. Hij woont nog steeds in Engeland, is jonger dan ik, maar omdat ik vier jaar geleden mijn dochter Pippa kreeg en zijn zoon bijna drie jaar is,

zitten we in dezelfde levensfase. Nooit eerder heb ik me bij een man zo op m'n gemak gevoeld. Bij Rich kan ik al mijn felheid, mijn zachtheid, mijn lijfelijkeheid, mijn perfectiedrang en mijn zorgzaamheid tonen, zonder dat hij zich geclaimd of gekleineerd voelt. Ik was vroeger op school te klein van stuk om een leider te zijn, maar ik had te veel pit om een volger te zijn. Ik voelde me vaak een onbegrepen buitenbeentje. Dat gevoel heb ik ook altijd in m'n liefdesleven gehad en dat was voor familie en vrienden soms moeilijk te begrijpen. Maar mijn intuïtie zegt dat ik nu eindelijk het 'Libelle-geluk' van mijn ouders heb bereikt en ik hoop dat iedereen me dat zonder (voor)oordelen gunt."

„
Nooit eerder heb ik me bij een man zo op m'n gemak gevoeld als bij Rich.

Marjon Smeets

Reageren?
ron.buitenhuis@delimburger.nl